

فوت کوزه‌گری نوشتن برای نوجوانه

لطفا متن من را چاپ کنید

همه ما قلمرو را می‌شناسیم و خوب می‌دانیم که قلمرو، نمای بیرونی نوجوانه است. راستش را هم بخواهید همه ما از متن‌های خوب و جذاب نوجوانه ذوق می‌کنیم. پشت صحنه این صفحه هم اتفاقات عجیب و غریبی در جریان است که کم از هاگوارتز ندارد. برای این صفحه، هر هفته کلی متن با

امیرحسین علی‌نیافرد

نوجوانه

موضوعات مختلف و البته مشخصی ارسال می‌شود. بعد از بررسی متن‌ها توسط مسئول قلمرو، چند متن برای چاپ سراسری انتخاب و راهی صفحه‌بندی می‌شود. البته این بین ما کلی ناراحت و غصه زده‌ایم که چرا زورمان نمی‌رسد تمام متن‌ها را چاپ کنیم. خلاصه که به بهانه کلیدواژه این شماره (قلمرو)، سراغ چگونه خوب نوشتن رفته‌ایم تا چند تا فوت و فن جذاب در مورد نوشتن برای قلمرو به شما بدهیم. راستی قبل از ورود به فوت و فن بگم که صداهایی به‌گوش می‌رسه که انگار قراره متن‌های بیشتری از قلمرو منتشر بشه...

گوش به زنگ باش

برای نوشتن نیاز به دغدغه است. برای دغدغه مند شدن هم باید همه حواس پنجگانه شما خوب جمع باشند. پس تا جایی که ممکن است خوب بین، خوب بشنو، خوب گوش کن و خوب لمس کن. البته شاید بگویند هم کمک کرد.

گجت باش

این عینک همه چیز دانی را که از روی چشمان مان برداریم تازه می‌فهمیم که چه قدر هیچ چیز نمی‌دانیم. بنابرین آن عینک را بردارید و برای نوشتن شروع کنید به جست و جو کردن. از اینترنت گرفته تا کتاب و اعضای محل و حتی در مواردی راننده تاکسی...

یک‌دل باش

ترکیب بهترین بیرونی با قلم‌سبزی هیچ‌جوره خوشتر نمی‌شود. پس شما هم هیچ وقت زبان محاوره و رسمی را ترکیب نکنید. وقتی متن شما یک زبان منسجم نداشته باشد، شما فقط یک پتاز و قلم‌سبزی پخته‌اید.

اول خودت بخون

همه آثار هنری و ادبی در اولین ویرایش خودشان یک اجحاف در حق ادبیات بوده‌اند. برای همین نویسندگان بزرگ بارها آثار خودشان را ویرایش می‌کردند. شما که برای قلمرو وقت ۱۰۰ با ویرایش را ندارید؛ اما حداقل یک بار آن را خوانده و ویرایش کنید.

ویتترین قشنگ

تیتیر یا نام متن دقیقاً ویتترین یک نویسنده است. باید مخاطب را به خودش جذب کند. پس حتمی در انتخاب تیتیر دقت کنید. یادتان باشد که تیتیر باید کوتاه، گیرا و مرتبط با متن باشد.

مغزتون بندازو برگه

برای نوشتن اول باید بدانی که از کجا می‌خواهی شروع کنی. به کجا می‌خواهی برسی و چی می‌خواهی بگی. پس خیلی خوب همه چیز رو تحلیل کن و بعد از تحلیل، مسیر نوشته خودت رو انتخاب کن.

کم حرف بزن

این روزها دیگه هیچ کس حوصله متن‌های بلند را ندارد. پس باید موجز بنویسی و در کمترین کلمات بیشترین معنارو منتقل کنی. به نظر من تونی برای تمرین یک متن رو با حذف و عوض کردن جملات متفاوت دائم کوتاه و کوتاه‌تر کنی.

اصولی باش

یادت باشد برای این که تغییری در دنیا ایجاد کنی باید اول خودت را ثابت کنی. پس ابتدا خوب یاد بگیر که اصولی بنویسی و بعد از آن خوب اصولی بنویس و وقتی که متوجه شدی که نویسنده خوبی هستی، سبک رو نشون بده... وگرنه کار بیخ پیدا می‌کند.

دیکتاتور نباش

به نظرم بد نیست هر چند وقت یک بار نوشته‌هایت را به هدف شنیدن نقد به دیگران بدهی تا بخوانند. بعد از آن هم بی حرف پس و پیش نقدهایش را بپذیری و سعی کنی که در کارهای بعدی‌ات آنها را لحاظ کنی.

خلاقیت مکفی

یادت باشه که خلاقیت خودت برای نوشتن کافیه. یکی از روش‌های افزایش خلاقیت کردن آدم‌های اون تئاتر و صحنه‌های متفاوت و... است.

دور شو

حتما یاد هست کمی قبل تر گفتم که باید حواست به همه چیز باشد تا بتوانی سوژه پیدا کنی. اما بعد از پیدا کردن سوژه باید جای ممکن دور شوی؛ از چی؟ از همه چی. باید کامل متمرکز بشی روی دنیای نوشتن و تا جایی که ممکن است.

دوره بین

شاید برای بعضی از شماها دوره دیدن و شرکت در کارگاه‌های متفاوت سخت باشد. اما تا جایی که می‌توانی آموزش بین و کتاب‌های مرتبط با نویسندگی بخون. راستش را بخواهی برای این که نویسنده خوبی شوی باید خوب از قواعد این بازی سر در بیاری.

فقط شروع کن

نویسندگی کار به شدت سختی است. همه نویسندگهان این را قبول دارند؛ البته شاید هم ندارند. به طور کلی یادت باشد که هر شاگردی از یک آیدیه اولیه شروع شده است. پس یک شروع اولی را تجربه کن؛ اصلاً نترس کسی تو را برای یک نوشته ضعیف مجازات نمی‌کند.

ریزشو

جزئیات می‌تواند نوشته شما را نجات دهد. پس، از جزئیات غافل نشوید. حتی اگر در متن هم نمی‌خواهید در مورد جزئیات حرف بزنید؛ که در متن شما هست را کامل تجسم کنید. اجازه دهید که آنها زنده شوند.

بخوان و بنویس

شرط اول قدم آن است که مجنون قلم و کاغذ باشی. در روزهایی که کم مانده هوش مصنوعی برای ما صبح به صبح نان سنگک داغ بگیرد، تو همان شخصی باش که با کاغذ و قلم درگیر نوشتن است. یادت باشد که خواندن و نوشتن کنار هم جواب می‌دهد.

